

L. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Parkov mente, at det af Hensyn til Mandskabets forsvarlige Uddannelse var nødvendigt at have 400 Arbejdssoldater inde ved Siden af det almindelige Mandskab, da det ellers ikke kunde blive en fuldt ud militær Uddannelse, det indkaldte Mandskab fik. Nu ved jeg, at det vilde være haabløst for mig at optage en Diskussion med det ærede Medlem om, hvordan Mandskabets Uddannelse bør være. Dertil mangler jeg den Sagkundskab, som det ærede Medlem er i Besiddelse af. Men jeg læste under Verdenskrigen, hvorledes de krigsførende Lande, i hvert Tilfælde enkelte af dem, indkaldte Folk, der ikke havde den ringeste militære Uddannelse og i Løbet af 6 Uger uddannede dem til at gaa til Fronten. Mon man ikke herhjemme i Danmark, hvor man har saa mange flere Maaneder til Raadighed, godt kunde anvende Soldaterne ogsaa til andet og endda faa dem uddannet til at være brugelige her i Danmark, naar de krigsførende Lande paa den Tid, da de skulde uddanne Soldater til Fronten, kunde nøjes med en saa kort Uddannelsestid? Hvis man skulde rette sig efter de militære Krav med Hensyn til Uddannelsestiden, vilde man sikkert aldrig naa til Beparelser, saa vilde Kravene stedse være stigende og stigende. Lige saadan naar det ærede Medlem siger, at det er umuligt at foretage Indskrænkninger ved de andre Vaabenarter af Hensyn til Uddannelsen. Det overrasker mig ikke, at en saadan Udtalelse kommer fra militær Side, men det overbeviser mig heller ikke. Jeg har den Overbevisning, at selv om Uddannelsen maaske knap blev saa fuldkommen, som det ærede Medlem kunde ønske det, maatte man meget vel kunne uddanne Mandskab uden at have det fulde Antal, som her er Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Refshauge sagde, at jeg behøvede ikke at nære Frygt for, at man i Sønderjylland skulde blive Militarister, efter at man havde faaet Soldater derned. En saadan Frygt har jeg ikke udtalt. Jeg har ikke udtalt mindsté Frygt i saa Henseende. Jeg har hverken frygtet, at de nu skulde være Militarister i Sønderjylland, eller at de skulde blive det ved at have Soldater dernede, men jeg sagde, at Befolkningen havde erklæret, at naar de ønskede Soldater derned, var det for gennem deres Tilstedeværelse tydeligt at understrege Forskellen mellem før og nu; medens man tidligere saa tyske Soldater færdes dernede, var det nu danske, man saa, og at det i Virkeligheden for Befolkningen dernede var den væsentligste Grund til at ønske Sol-

dater derned. Men det er noget ganske andet, end at jeg skulde nære Frygt for, at Sønderjyderne skulde udvikle sig til Militarister. Derefter sagde det ærede Medlem, at han kunde slutte sig til mig i Kravet om at faa Politistyrken indskrænket. Det beror paa en Misforstaaelse, jeg har ikke stillet et saadant Krav. Politistyrken kan passende beholde den Størrelse, den har, naar man sparer Militæret. Det er muligt, at der endda er for mange Politibetjente, det kan jeg ingen Mening have om, men jeg har i hvert Fald ikke fremsat noget Ønske om, at Politistyrken skulde reduceres. Det er muligt, at Forholdene endnu ikke er saa afgærede dernede, og at man derfor har nødig at have et større Politikorps i hvert Fald for en Tid. Det kan jeg ikke have nogen Mening om, og jeg har i hvert Fald ikke stillet Forslag i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen nævnte, at Hr. C. F. Sørensen i Landstinget havde talt om, at det var rigtigt, at Garden var et Elitekorps. Jeg sagde, at den blev uddannet som et Elitekorps, fik en ganske særlig kostbar Uddannelse. Overfor det ærede Medlem, der har saa travlt med at nævne, hvorledes det var, da det ærede Medlem Hr. P. Munch var Forsvarsminister, og som har nævnt, at den Gang havde vi en Ordning som den her foreslaaede, vil jeg gøre opmærksom paa, at der blev den Gang blandt andet fra min Side stillet Krav om Indskrænkninger med Hensyn til Indkaldelsen ved Livgarden ligesom for øvrigt ved de andre Vaaben. Men da blev der gjort gældende, at det Livgardist-Antal, man havde, var nødvendigt af Hensyn til Vagttjenesten. Det er dette, som gør, at naar Kongen nu i Mellemtiden kommer og fortæller os, at der er Grund til at spare, saa synes jeg, der er Grund til at foretage Forandringer, thi Vagttjenesten maa bero paa et Krav fra Kongens Side og foregaar, saa vidt mig bekendt, stadig kun, hvor fyrstelige eller kongelige Personer bor. Derfor er der dobbelt Grund til nu at føre Kravet om Indskrænkninger frem. I sin Tid strandede det øjensynlig paa Modstand fra Kongens Side; han maa vel sætte Pris paa at have denne Hærskare af Vagter gaaende, hvor han bor; og overalt, hvor der bor nogen, der er i Familie med Kongen, skal der opstilles Gardister som Livvagt. Dér mener jeg, man kunde spare og forvente Indvilgelse fra Kongens Side, nu da han ogsaa har forstaaet, at der skal spares.

Tiderne er andre nu, og derfor kan man ikke drage Sammenligning med før, saaledes som flere ærede Medlemmer og ogsaa den